

Roda el món

**SUD ÀFRICA I LA SWAPO** (Organització Popular dels Pobles de l'Àfrica del Sud-oest) iniciaren el passat dia 25 una sèrie de converses a la ciutat de Praia (Cap Verd) encaminades a aconseguir un alto el foc a Namíbia, converses que van trencar quasi immediatament. Després dels acords del passat 16 de febrer entre Angola i Sud-àfrica, que preveien la retirada de les tropes de Pretòria del sud del territori angolès, aquestes han mantingut la seua presència en la zona amb l'argument que des d'allí opera la guerrilla del SWAPO.

**TONI NEGRI**, professor universitari i ex-diputat radical italià, acusat per les autoritats del seu país de dirigir les Brigades Roges, afirmà al setmanari alemany *Stern* que està disposat a tornar a Itàlia. Negri, que afirmà estar convençut del fet que, si és jutjat per la justícia italiana, el condemnaran a cadena perpètua, declarà: «en dos o tres anys comptaré amb aliats suficients en tots els partits polítics, i podrem demostrar què ha passat a Itàlia amb la llibertat».

**AL PERÚ** foren detingudes més de set mil persones el passat cap de setmana en diverses poblacions, sota l'acusació de col·laborar amb l'organització Sendero Luminoso. En l'operació policial, en la qual participà també l'exèrcit, foren detinguts indistintament homes, dones i xiquets, qualificats d'«elements antisocials, sospitosos, homosexuals, mendicants i prostitutes».

# Polònia: els límits d'una amnistia

## Seran alliberats 660 presos polítics

**D**ijous, dia 17 de juny, un 75% de la població polonesa, un poc menys segons fonts imparcials, emetia el seu vot en unes eleccions municipals que havia pretès boicotejar, sense èxit, el sindicat clandestí Solidarnosc. En paraules de Ràdio Moscou, amb aquesta alta participació quedaven marcats «els indiscutibles èxits aconseguits a Polònia en la lluita per la normalització de la vida econòmica i social». Però menys d'un mes després d'aquelles eleccions, el govern s'havia d'enfrontar a una prova difícil: el judici anunciat per al dia 13 de juliol, a Varsòvia, contra Zbigniew Romaszewski, Jacek Kuron, Adam Michnic i Henryk Wujec, tots quatre dirigents del moviment d'oposició socialdemòcrata KOR, el qual representà dins els grups que formaven Solidarnosc els sectors més reticents a un compromís amb l'estat.

Els dies abans de la celebració del judici, començà a especular-se amb la possibilitat que el govern decretés una amnistia, la qual anava a permetre evitar les dures acusacions que contra el règim es podrien efectuar. I, així, Jerzy Urban, portaveu del govern, respongué amb un enigmàtic «no ho puc negar...» a les preguntes d'un periodista sobre la possibilitat d'una amnistia. Amnistia que el govern polonès decretà, efectivament, el dia 17 de juliol.

Vicent PARTAL



Per al general Jaruzelski l'amnistia és una expressió d'humanitarisme

És evident que aquesta mesura respon, d'una banda, al desig de traure's del damunt un procés enutjós, com el que s'estava celebrant a Varsòvia, i també a les constants pressions del món occidental i de l'església catòlica. Però fóra un engany ignorar que també palesa una posició de força des del govern. És la primera vegada —i això no ha passat per alt als observadors polítics— que una democràcia popular concedeix la llibertat a uns opositors que no manifesten intencions de «rectificar» les seues postures.

L'interrogant es planteja ara en si serà suficient aquesta mesura o si serà insuficient sense anar acompanyada del restabliment de les llibertats sindicals, veritable pedra de toc del procés polític polonès. L'església polonesa ha

afirmat que aquesta llei d'amnistia és un pas important cap a la pacificació i l'inici d'un autèntic diàleg nacional. A Gdansk, Walesa ha declarat que era un pas «en la direcció correcta», però que, si no es respectava la possibilitat que els qui isquen de les presons s'incorporen amb les seues idees a la vida social, «dins d'un mes hi haurà a les presons més gent que quan es proclamà l'amnistia».

El fracàs del boicot de Solidaritat a les eleccions de juny indubtablement ha donat confiança als dirigents polonesos per a fer aquest pas. I, també, aquest pas ha donat confiança als sindicalistes clandestins per a continuar la seua lluita. Tot plegat és ben definitori del que és Polònia: una societat en constant tensió.